6

தேவன் மனிதரானார்

புதிய ஏற்பாட்டின் முதல் நான்கு புத்தகங்கள் (மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா, யோவான்), கூறப்படுபவைகளிலேயே ஆச்சரியமான வரலாற்றை நமக்குக் கூறகின்றன. தேவன் எப்படி மனிதராக வந்தார் என்பதை அவை நமக்கு வெளிப்படுத்துகின்றன. அவைகள், தேவனுடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்து ஒரு மனிதராக இந்தப் பூமிக்கு வந்து, நமது பாவங்களுக்காக மரித்து, இரட்சிப்பு அல்லது நமது பாவங்களுக்கு மன்னிப்பு, மற்றும் நித்திய வாழ்வு ஆகியவைகளை-யாரெல்லாம் பெற்றுக் கொள்கின்றார்களோ அவர்களுக்காக-கொண்டு வந்தார் என்று சொல்லுகின்றன.

புதிய ஏற்பாடானது இரட்சிப்பின் பாடமாகவே இருக்கின்றதே தவிர, அந்த அளவுக்கு அது ஒரு வரலாற்று புத்தகமாக இருப்பதில்லை,தேவனுடைய குமாரன் நம்மை இரட்சிப்பதற்காக எப்படி நம்மில் ஒருவராகவே வந்தார் என்பதே இதன் இருதயம் போன்ற மையப் பகுதியாக இருக்கின்றது. ஆகவே, மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா மற்றும் யோவான் ஆகியவை கர்த்தருடைய வாழ்க்கையைப் பற்றிய பாடங்களாக மட்டும் இல்லை. அவைகள் ஊழியச் செய்திகளை அதிகம் கொண்டுள்ளன. மனிதனுக்கு இரட்சிப்புக் கொண்டு வருதல் தொடர்பான திறவுகோல் நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் “தேர்ந்தெடுத்த வரலாறாக” இவைகள் நமக்குத் தருகின்றன. இவ்விதமாக, யோவா. 21:25ல் “இயேசு செய்த வேறு அநேக காரியங்களுமுண்டு; அவைகள் ஒவ்வொன்றாக எழுதினால் எழுதப்படும் புத்தகங்கள் உலகம் கொள்ளாதென்று எண்ணுகிறேன்” என்று கூறப்படுகின்றது.

இயேசு நமக்கு இரட்சிப்பை அருளிச் செய்தது பற்றிப் புதிய ஏற்பாட்டில் கூறப்படும் இந்த முக்கிய நிகழ்ச்சிகள் என்ன? இயேசுவைப் பற்றிய சத்தியம் என்ன?

இயேசு தேவனாக இருந்தார்/இருக்கின்றார்

இயேசு தேவனாக இருந்தார்/இருக்கின்றார் என்பதே அவரைப் பற்றி நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய முதலாவது சத்தியமாகும்.

இவரது பிறப்பு இவரது தொடக்கமாக இருந்ததா? இல்லை. பெத்லகேமில் நமது கர்த்தர் பிறந்தது இவர் இருக்கத் தொடங்கிய ஒரு நிகழ்ச்சியல்ல. ஒரு இயல்பான உடலை எடுத்து மனிதனாக ஆனதே இவரது பிறப்பாக இருந்தது.

"தேவன்" என்பது ஒரு குடும்பப் பெயரைப் போன்றதாகும். உங்கள் குடும்பப் பெயரானது உங்கள் குடும்பத்தின் மற்ற உறுப்பினர் களுடன் உங்களை அடையாளப்படுத்துகின்றது. தனித்தனியான குடும்ப உறுப்பினர்களை ஒரே குடும்ப அலகாக இணைக்கும் இணைப்பாக இது இருக்கின்றது. இதே போலவே, "தேவன்" என்பதும் ஒரு குடும்பப் பெயராக இருக்கின்றது. வேதவசனங்களில் நாம் பிதாவாகிய தேவன், குமாரனாகிய தேவன், பரிசுத்த ஆவியாகிய தேவன் என்று காணுகின்றோம். இந்த தேவத்துவத்தின் இரண்டாம் நபராகிய இயேசு நமக்காக மனிதன் ஆனார்.

இயேசு நித்திய தேவனாக இருக்கின்றார் என்பதைத் தெளிவாக அறிவிக்கும் ஒரு வேதவசனப் பகுதி யோவா. 1:1-5 ஆகும்.[1] இயேசு தேவனாக இருக்கின்றார் என்று யோவான் சொன்னார், இவர் எப்பொழுதுமே தேவனாகவே இருந்திருக்கின்றார்.

> *ஆதியிலே வார்த்தை[2] இருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனிடத்திலிருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனா யிருந்தது. அவர் ஆதியிலே தேவனோடிருந்தார். சகலமும் அவர் மூலமாய் உண்டாயிற்று; உண்டானதொன்றும் அவராலேயல்லாமல் உண்டாகவில்லை. அவருக்குள் ஜீவன் இருந்தது, அந்த ஜீவன் மனுஷருக்கு ஒளியா யிருந்தது. அந்த ஒளி இருளிலே பிரகாசிக்கிறது; இருளானது அதைப் பற்றிக் கொள்ளவில்லை.*

இந்த வசனப்பகுதியிலிருந்து வருகின்ற நான்கு மாபெரும் சத்தியங்களை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியது தேவை:

(1) இயேசு படைக்கப்பட்டவரல்ல என்று நாம் காணுகின்றோம்: இயேசு முன்பே இருந்திருக்காவிட்டால் இவர் எப்படி ஒரு மனிதராக வந்திருக்க முடியும்? வேறு எந்த நபரிடத்திலும் இவரது பிறப்பு மற்றும்

தொடக்கம் பற்றிய இந்த வித்தியாசத்தை நாம் காணவோ அல்லது அந்த நபர் கர்ப்பம் தரிக்கையில் அவரது வாழ்வு தொடங்கவில்லை என்று கூறவோ முடியாது, ஆனால் இயேசுவைப் பற்றி இவ்வாறு நாம் கூற முடியும். இவர் பிறக்கும் போதோ அல்லது மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்த போதுதானோ தேவனுடைய குமாரனாகவில்லை. இவர் தேவனாக, துவக்கம் என்ற ஒன்றில்லாத உயர்வானவராக இருக்கின்றார். இவர் எப்பொழுதுமே இருந்திருக்கின்றார், இனி எப்பொழுதுமே இருப்பார்.

இவர், உலகமுண்டாவதற்கு முன்பு பிதாவோடு தமக்கிருந்த மகிமையைப் பற்றிப் பேசினார் (யோவா. 17:5). இவர், "... நான் தேவனிடத்திலிருந்து புறப்பட்டு வந்தேனென்று ... நான் பிதாவினிடத்திலிருந்து புறப்பட்டு உலகத்திலே வந்தேன் ..." (யோவா. 16:27, 28) என்று கூறினார். மேலும் இவர், "பிதாவே, உலகத் தோற்றத்துக்கு முன் நீர் என்னில் அன்பாயிருந்தபடியினால் ..." (யோவா. 17:24அ) என்றும் கூறினார். மற்ற ஒவ்வொரு நபருமே, இயல்பான பிறப்பினால் வாழ்க்கையில் நுழைகின்றனர், ஆனால் இயேசுவோ நாட்களின் துவக்கமும், ஜீவனின் முடிவும் அறியாதவராய் இருக்கின்றார் (எபி. 7:3). இவர் முற்றிலும் நித்தியமானவர் மற்றும் முற்றிலும் தேவனானவர்.

நம்மைப் போலின்றி, இவர் தாம் பிறப்பதையும், வாழ்க்கை அனுபவத்தில் பிரவேசிப்பதையும் தாமே தேர்ந்து கொண்டார். இவர் பூமியில் தமது வாழ்வின் போது, தமது தெய்வீகத்தை ஒதுக்கி வைத்துவிடவில்லை, ஆனால் தேவன் என்ற தமது பண்பு நலன்களை சுயமாகப் பயன்படுத்துவதை மட்டுமே ஒதுக்கி வைத்தார். எந்த நேரத்திலும், இவர் தமது எந்த தெய்வீக வல்லமையையும் பெற்றிருக்கவும், தமக்கிருந்த தெய்வீகத் தேர்ந்து கொள்ளுதல்களைப் பயன்படுத்தவும் முடிந்திருந்தது (பிலி. 2:6).

(2) தேவன் இந்த உலகத்தை இயேசுவின் மூலமாகவே படைத்தார் என்று நாம் காணுகின்றோம். இவரே இந்த அண்டம் முழுவதற்கும் கர்த்தராக இருக்கின்றார். 1 கொரி. 8:6 இதைக் கூறுகின்றது: "பிதாவாகிய ஒரே தேவன் நமக்குண்டு, அவராலே சகலமும் உண்டாயிருக்கிறது; அவருக்கென்று நாமும் உண்டாயிருக்கிறோம். இயேசு கிறிஸ்து என்னும் ஒரே கர்த்தரும் நமக்குண்டு; அவர் மூலமாய்ச் சகலமும் உண்டாயிருக்கிறது. அவர் மூலமாய் நாமும் உண்டாயிருக்கிறோம்." கொலோ. 1:16ம் இதைக் கூறுகின்றது: "ஏனென்றால் அவருக்குள் சகலமும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது; பரலோகத்திலுள்ளவைகளும் பூலோகத்திலுள்ளவைகளுமாகிய காணப்படுகிறவைகளும்

காணப்படாதவைகளுமாகிய சகல வஸ்துக்களும், சிங்காசனங் களானாலும், கர்த்தத்துவங்களானாலும், துரைத்தனங்களானாலும், அதிகாரங்களானாலும், சகலமும் அவரைக் கொண்டும் அவருக் கென்றும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது."

(3) இயேசு உயிருள்ளவர்களுக்கு ஜீவனைக் கொடுக்கிறார் என்றும், மரித்தவர்களை உயிர்ப்பிக்கவும் இவரால் முடியுமென்றும் நாம் காணுகின்றோம் (யோவா. 11:25ஐக் காணவும்). இவரே ஜீவனைப் படைப்பவராக இருக்கின்றார்.

(4) இவரே ஜீவனுக்கும் மரணத்திற்கும் கர்த்தராக இருக்கின்றார் என்று நாம் முடிவு செய்ய வேண்டும். இவர் எல்லாவற்றையும் படைத்து, எல்லாவற்றையும் பராமரித்து, ஜீவனைக் கொடுத்து, மரணத்தின் மேல் ஆளுகை செய்கின்றவராய் இருக்கின்றார்.

கர்த்தருடைய பூமிக்குரிய வாழ்க்கையைப் பற்றிய ஒவ்வொன் றையும் நாம் புரிந்து கொள்ள முடியுமா? ஐயத்திற்கிடமின்றி நம்மால் முடியாது. மனிதன் எப்படி தேவனை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும்? ஒரு சத்தியத்தை விசுவாசிப்பதற்கு அதை ஒருவர் புரிந்து கொள்ள வேண்டுவதில்லை. தேவன் இந்த உலகத்தை எப்படிப் படைத்தார் என்று நான் புரிந்து கொள்ளவில்லை, ஆனால் அவர் அதைப் படைத்தார் என்று நான் விசுவாசிக்கின்றேன். இயேசு மரித்தோரிலிருந்து எவ்விதம் எழுந்தார் என்று நான் புரிந்து கொள்ளுவதில்லை, ஆனால் இவர் அதைச் செய்தார் என்று நான் விசுவாசிக்கின்றேன். அதே போலவே, தேவனாகிய இயேசு கிறிஸ்து எப்படி மனிதனாக முடிந்தது என்று நான் புரிந்து கொள்ளவில்லை, ஆனால் இவர் அதைச் செய்தார் என்று நான் விசுவாசிக்கின்றேன்.

தேவனுடைய குமாரனாகிய இயேசு மனிதரானார்

இயேசுவைப் பற்றி நாம் சிந்திக்கத் தேவையான அடுத்த சத்தியம், அவர் முழுமையாகவே மனிதராக வந்தார் என்பதாகும். இந்த சத்தியம் நமது சிந்தனையில் உட்புக அனுமதிப்போம்; தேவனுடைய குமாரனாகிய இயேசு மாம்சத்தில் வந்தார்! இயேசு, தேவனுடைய குமாரனாக இருந்தார், இருக்கின்றார், இனி எப்போதும் இருப்பார்; ஆனால் இவரது பிறப்பின்போது இவர் மனுஷ குமாரனானார்.

இயேசு பூமிக்கு வருவதற்காகப் பரலோகத்தை விட்டது எப்படி என்று பவுல் விளக்கப்படுத்தினார் (பிலி. 2:5-8). இயேசு நம்மைப் போல் ஒருவராவதற்கு பரலோகத்திலிருந்து எப்படிக் கீழே வந்தார்

என்பதைக் கவனியுங்கள்.

முதலாவதாக, இவர் பரலோகத்தை விட்டார். இவர் தமது பிதாவின் பிரசன்னத்திலிருக்கும் நிறைவான அன்பை விட்டார். இவர் பகைமை நிலவாத ஒரு இடத்திலிருந்து வெளியேறி வந்தார்-விரோதம், பொறாமை மற்றும் சந்தேகம் ஆகியவை இல்லாத இடம் அது. இவர் பரலோகத்தின் அழகுமிக்க இணக்கத்தை விட்டு வந்தார்-அந்த இடம், கருத்து வேறுபாடு, முரண்பாடுகள் அல்லது விவாதங்கள் ஆகியவை இல்லாத ஒரு இடமாகும், தவறான புரிந்து கொள்ளுதலோ அல்லது குழப்பமோ இல்லாத ஒரு இடமாகும். இவர் பரலோகத்தின் ஏராளமான ஆசீர்வாதங்களை விட்டு வந்தார். நிதிப் பற்றாக் குறையோ, ஏழ்மையினால் ஒருவர் பாதிக்கப்படும் நிலைமையோ அல்லது ஒருவராவது பசி தாகத்துடன் இருக்கும் நிலைமையோ இவை எதுவும் இல்லாத ஓரிடத்தை விட்டு வர இவர் தேர்ந்து கொண்டார்.

இரண்டாவதாக, இவர் மனிதரானார். இவரது பிறப்பு இவரின் தோற்றத்தைக் குறிப்பதில்லை, ஆனால் காலத்தின் மேடையில் இவர் மனிதராகத் தோன்றியதையே குறிக்கின்றது. நித்தியமும், காலமும் சந்திக்கும் இடமாக தெய்வீகமும் மனுஷீகமும் இணைந்தவராக, பரலோகத்திற்கும் பூலோகத்திற்கும் இணைப்பாக இயேசு விளங்கு கின்றார். பிறப்பதற்கு மட்டுமின்றி, முழுமையான மனிதராயிருந்து மரணமடையவும் இவர் சம்மதித்தார். தேவனாகவே இவர் மனித ரானார். இவர் தேவனுடைய குமாரனாயிருந்தவர், ஆனால் மனுஷ குமாரனானார்.[3]

இது கிறிஸ்தவத்தின் மாபெரும் சத்தியமாய் இருக்கின்றது. இந்த சத்தியத்தை நீங்கள் விசுவாசிக்க முடியுமென்றால், கிறிஸ்தவத்தில் உள்ள மற்ற ஒவ்வொரு சத்தியத்தையும் நீங்கள் விசுவாசிக்க முடியும். ஆம், தேவனாக இருந்தவரே நாசரேத்தூர் இயேசு என்ற மனிதர் ஆனார் என்பதே கிறிஸ்தவத்தில் உள்ள இடறலடையக் கூடிய சத்தியமாகும்-இவர் தமது தெய்வீகத்தை இழந்து விடாமல் மனித உருவெடுத்தார், அதன் மூலம் இவர் உண்மையாகவும் முழுமை யாகவும் தேவனாக மற்றும் மனிதராக இருந்தார். கிறிஸ்தவத்தின் இந்தப் பகுதியை விசுவாசிக்கும் எவரும் இதன் மற்ற பகுதிகளை விசுவாசிப்பதில் எவ்வித இடறலும் அடைவதில்லை.

யோவான், "அந்த வார்த்தை மாம்சமாகி ... நமக்குள்ளே வாசம் பண்ணினார்" (யோவா. 1:14அ) என்று எழுதினார். வேறு வார்த்தை களில் சொல்லுவதானால்,தேவன் மனிதரானார்; தெய்வீக மகன் ஒரு யூதரானார்; சர்வ வல்லமையுள்ளவர் இப்பூமியில் உதவியற்ற ஒரு

குழந்தையாகி, தனது படுக்கையில் படுத்திருப்பதைத் தவிர எதுவும் செய்ய இயலாதவராகி, திறந்த விழிகளுடன் பார்த்து, வளைந்து நெளிந்து மற்றும் சத்தமிட்டுக் கொண்டிருந்தார். மற்ற குழந்தைகளைப் போலவே இவருக்கும் உணவு ஊட்டப்படவும், உடைகள் மாற்றப் படவும், பேசுவதற்குக் கற்றுக் கொடுக்கவும் தேவையாயிருந்தது. இது ஒரு மாயையோ அல்லது வஞ்சனையோ அல்ல; தேவகுமாரனுடைய குழந்தைப் பருவம் ஒரு உண்மை நிகழ்ச்சியாகும். இதைப் பற்றி நீங்கள் எவ்வளவு அதிகமாய்ச் சிந்திக்கின்றீர்களோ, அவ்வளவு அதிகமாய் இது ஆச்சரியப்படக் கூடியதாய் ஆகின்றது. இந்தத் திரு அவதாரத்தைப் பற்றி மக்கள் தங்கள் தவறான நம்பிக்கையாலும்-அல்லது குறைந்த பட்சம் போதிய நம்பிக்கை இல்லாமையாலும்-சுவிசேஷ வரலாற்றின் மற்ற சத்தியங்களை நம்புவதில் சிரமம் அடைகின்றார்கள். இந்தத் திரு அவதாரமானது உண்மை என்று புரிந்து கொள்ளப்பட்டு விட்டால், மற்ற சிரமங்கள் யாவும் நீங்கி விடுகின்றன.[4]

மூன்றாவதாக, இவர் மனிதர்களுக்கு ஊழியக்காரராக வந்தார். இவர் அரண்மனையில் ஒரு அரசராக வாழவில்லை, ஆனால் ஏழ்மை யில் ஒரு ஊழியக்காரராக வாழ்ந்தார். இவர் ஊழியம் பெறும்படிக்கு வராமல், ஊழியம் செய்வதற்கென்றே வந்தார். தேவன் எப்படி யிருக்கிறார் என்றும் உண்மையான மனிதத்துவம் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்றும் காண்பிப்பதற்காகவே இவர் வந்தார் (மாற். 10:45).

நான்காவதாக, இவர் தம்மை மரணத்திற்கு ஒப்புக் கொடுத்தார். இவர் மரணத்திற்குத் தம்மை ஒப்புக் கொடுக்காமல் முழுமையான மனிதராக முடியாதிருந்தது. மனிதரோடு தம்மை நிறைவாகவே அடையாளப்படுத்திக் கொண்டார். மிகவும் மோசமான மரணத்திற்கு, சிலுவையின் மீது அடையும் மரணத்திற்குக் கூட தம்மை இவர் ஒப்புக் கொடுத்தார். நான் என்னுடைய தூக்கத்திலேயே மரிக்க விரும்பு கின்றேன். உங்களைப் பற்றிய நிலை என்ன? இந்த வகையில் நாம் இயேசுவைப் போல் இருப்பதில்லை. சித்திரவதையும், வலியும் மிகுந்த ஒரு மரணத்திற்கு இவர்-விருப்பத்துடன், சுயமாக எவ்விதமான வற்புறுத்துதலுமின்றி-தம்மை ஒப்புக் கொடுத்தார்.

இவர் தேவ-மனிதராக நம் மத்தியில் வாழ்ந்தார்

இயேசுவைப் பற்றி நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டிய இன்னொரு சத்தியம், இவர் தேவ-மனிதராக நம்மிடையே வாழ்ந்தார் என்பதேயாகும்.

தேவ-மனிதராக இப்பூமியில் வாழ்வது என்பது வழக்கத்திற்கு

மாறானதாயிருக்கும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கக் கூடும். தேவ-மனிதர் என்பவர் மற்ற எல்லா மக்களிலும் இருந்து மாறுபட்டவராய் இருக்கக் கூடும். இவ்வுலகில் வாழ்ந்த எந்த மனிதருக்கும் மேலானவராகவே இவரது வாழ்வு இருந்தது என்பதை மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா மற்றும் யோவான் ஆகிய நற்செய்தி புத்தகங்களில் நாம் காணுவதில் வியப்படையக் கூடாது.

தேவன் மனிதரானார் என்றால் ஒரு விசேஷித்த பிறப்பு தேவையாய் இருந்திருக்கும். இவர் அப்படிப்பட்ட பிறப்பையே பெற்றிருந்தார்; மத்தேயு மற்றும் லூக்கா ஆகியோரின் நற்செய்திப் புத்தகங்களில் மரியாள் என்ற கன்னிப் பெண்ணிடத்தில் இவர் பிறந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. இவர் பூமிக்குரிய ஒரு தாயைப் பெற்றிருந்தார் ஆனால் இவருக்கு பூமிக்குரிய தகப்பன் யாரும் இல்லை, ஏனென்றால் இவர் பரிசுத்த ஆவியானவரால் கருத்தரிக்கப் பட்டார் (மத். 1:20).

இவரது வாழ்க்கையானது அழியக் கூடிய மனிதனிடத்திலிருந்து வந்திராத தெய்வீக உபதேசத்தினால் அடையாளப் படுத்தப்பட்டு, முழு நிறைவானதாயிருக்கும் என்றும் நாம் எதிர்பார்க்கக் கூடும். இவர் பேசியதைப் போல வேறு எவரும் பேசியதில்லை என்று நாம் படிப்பதில் (யோவா. 7:46) வியப்பேதும் இல்லை. இவரைச் சந்தித்த மற்றும் இவரது உபதேசத்தைக் கேட்ட மக்கள் அனைவரும் இவரது வாழ்வு மற்றும் செய்தியைக் குறித்து மிகவும் ஆச்சரியமடைந்தனர்.

இவர் மாம்சத்தில் வந்த தேவனாயிருப்பாரென்றால், மனிதத் திறமைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட அற்புதங்கள் மற்றும் புதுமைகளினால் இவர் தமது வல்லமையை வெளிப்படுத்தியது பற்றி நாம் ஏன் ஆச்சரி யப்பட வேண்டும்? இவரது தெளிவான அற்புதங்கள், இவருடைய விரோதிகளாலேயே கூட, இயற்கையின் விதிகளுக்கு அப்பாற்பட்ட வையாக மதிக்கப்பட்டன என்றும் நமக்குக் கூறப்பட்டுள்ளது. இவர் மரித்தவனை உயிரோடு எழுப்பினார் (யோவா. 11:43, 44). குருடனைக் குணமாக்கினார் (மாற். 8), அப்பத்தையும், மீனையும் பலுகச் செய்தார் (யோவா. 6). இப்படிப்பட்ட வல்லமையை இவர் பெற்றிருந்தது நமக்கு விநோதமாயிருக்கக் கூடாது. இவர் எல்லாவற்றையும் படைத்து அவைகளைப் பராமரிக்கின்றவர் அல்லவா?

உலக வரலாற்றில் இவரது மரணம் ஒரு வகையானது என்று நாம் எதிர்பார்ப்பதில்லையா? தேவன் ஒரு சிலுவையில் மரிப்பது என்பது எல்லாக் காலங்களிலும் ஆச்சரியமான ஒரு நிகழ்ச்சியல்லவா? நற்செய்திப் புத்தகங்கள் இப்படி நடந்ததாகவே காண்பிக்கின்றன.

இயேசுவின் மரணத்தின் போது, வானம் கறுத்தது, பூமியதிர்ச்சி ஏற்பட்டது, தேவாலயத்தின் திரைச் சீலை கிழிந்தது, கல்லறைகள் திறந்தன, மரித்திருந்த அநேக பரிசுத்தவான்கள் உயிர்த்தெழுந்து இவர் உயிர்த்தெழுந்த பின்பும் கூட எருசலேமில் பிரவேசித்து அநேகருக்குக் காணப்பட்டார்கள் (மத். 27:50-53). தேவ-மனிதர் மரித்தபோது, ஒரு விசேஷ நிகழ்ச்சி-உலகம் உண்டான நாள் முதலாய் திட்டமிடப்பட்டிருந்த ஒரு நிகழ்ச்சி-நடந்தேறியது.

தேவ-மனிதருக்கு மரணத்தின் மீதும் வல்லமை உண்டு என்று நாம் எதிர்பார்ப்பதில்லையா? இவர் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தாரே. இவரது வாழ்வைப் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ள தெளிவான சத்தியங்களில் இதுவும் ஒரு சத்தியமாகும். சுவிசேஷ எழுத்தாளர்கள் நான்கு பேருமே இவரது உயிர்த்தெழுதலை மாபெரும் விபரங்களுடன் விளக்கப்படுத்துகின்றார்கள். இவர் நமது பாவங்களுக்காகத் தம்மையே கொடுத்தார், ஆனால் இவர் உண்மையிலேயே தெய்வீகமானவர் என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ளும்படியாக மரித்தோரிலிருந்து உயிரோடு எழுந்தார்.

முடிவுரை

இயேசுவைப் பற்றி நாம் மறக்க முடியாத மூன்று சத்தியங்கள் இங்கு இருக்கின்றன: இவர் தேவனாக இருந்தார், இருக்கின்றார், இவர் மனிதரானார், இவர் நம் மத்தியில் தேவ-மனிதராக வாழ்ந்தார்.

இயேசுவைப் பற்றிய இந்த மூன்று சத்தியங்கள் நம்மை இரண்டு வழிகளில் ஊக்கப்படுத்த முடியும். முதலாவது, இவைகள் நமது இரட்சகர், உதவியற்ற ஒரு மனிதரல்ல, ஆனால் தேவன்-எல்லாம் வல்லவர், நித்தியமானவர், படைத்து பராமரிக்கின்ற தேவன் என்பதை நமக்கு நினைப்பூட்டுகின்றன.

இரண்டாவது, இவருடைய முன்னிருந்த நிலையில், மனித குலத்திற்கான இவரது அன்பின் சத்தியத்தை நாம் காணுகின்றோம். இவர் பூமிக்கு வந்து நமது பாவங்களுக்காக மரித்தது நமது இரட்சிப்புக்கான ஒரே நம்பிக்கையைத் தருவதற்காகவே. இயேசு இங்கு வரவும், நமக்கு அந்த நம்பிக்கையைத் தரவும் சித்தமானார். நமது இரட்சிப்புக்காக இவர் தம்மையே தந்தார், ஆனால் பூமியில் உள்ள மக்கள் அந்த செய்தியை ஏற்று இரட்சிக்கப்படுவார்களா? ஒரு சிறிய பதில் செயலுக்காகவே இயேசு எல்லாவற்றையும் விட்டு விட்டாரா? இயேசு நமக்காகவே இந்த இடர்ப்பாட்டை

ஏற்றுக்கொள்ளச் சித்தமானார். வேறு எவரும் நம்மை இரட்சிக்க முடியாது. இவர் வந்திருக்கவில்லையென்றால், நாம் நம்பிக்கையற்ற வர்களாகவே இருந்திருப்போம்.

ஒரு எறும்பாக நீங்கள் ஆவது பற்றிக் கற்பனை செய்ய உங்களால் முடியுமா? மனிதராக இருக்கும் நிலையில் உங்களுக்கிருக்கும் அநேக செல்வங்களான உங்கள் மனித உடல், உங்கள் பலம் மற்றும் உங்கள் திறமைகள் ஆகியவற்றை நீங்கள் விட்டுவிட வேண்டியிருக்கும். ஒரு எறும்புக்கு உள்ள வரையறைக்குள் நீங்கள் வாழ்க்கை நடத்த வேண்டியிருக்கும். இயேசு ஒரு எறும்பாக ஆகவில்லை, ஆனால் பரலோகத்தில் இவருக்குள்ள மேன்மையான நிலையில் இருந்து இறங்கி, பலஸ்தீனத்தின் ஒரு மனிதராக இவர் ஆனதென்பது, ஒரு மனிதன் எறும்பாக ஆகும் செயலை விடவும் எவ்வளவோ மேலான தாழ்மையுடைய செயலாகும். ஆம், நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளா கும்படி இயேசு மனிதரானார்.[5]

இயேசு நமக்காகச் செய்த இந்தச் செயலுக்காக நாம் களிகூர்ந்து, இப்பொழுதே இவருக்குக் கீழ்ப்படியவும், இவரைப் பின்பற்றவும் தீர்மானம் செய்வோம்.

பாட வினாக்கள்

(விடைகள் 309 ம் பக்கங்களில்)

1. புதிய ஏற்பாட்டின் முதல் நான்கு புத்தகங்கள் வெளிப்படுத்துவது என்ன?
2. இயேசுவின் பிறப்பு அவரது தொடக்கமாய் இருந்ததா?
3. யோவான் 1:1-5ல் இருந்து வருகின்ற நான்கு மாபெரும் சத்தியங்களைப் பட்டியலிடுக.
4. இயேசு நம்மைப்போல் ஒருவர் ஆனபோது இறங்கி வந்த நான்கு படிகள் யாவை?
5. கிறிஸ்தவத்தின் மையமாக இருக்கும் சத்தியத்தை நீங்கள் விசுவாசித்தால் மற்ற ஒவ்வொரு சத்தியத்தையும் உங்களால் விசுவாசிக்க முடியும். அந்த மையமான சத்தியம் எது?
6. இயேசுவின் பிறப்பு எவ்விதத்தில் ஒரு விசேஷித்த பிறப்பாய் இருந்தது?
7. இயேசுவைப் பற்றிய எந்த மூன்று சத்தியங்கள் எப்போதுமே மறக்கக் கூடாததாய் இருக்கின்றன?
8. ஒரு மனிதன் ஒரு எறும்பாவதைக் காட்டிலும் இயேசு

மனிதரானது எவ்வளவு பெரிய அளவில் தாழ்மையுள்ளதாய் இருந்தது?

வார்த்தை உதவிகள்

திரு அவதாரம் *- தேவகுமாரன் மனித உடலில் தோற்றம் அளித்த நிகழ்ச்சி; இயேசு ஒரு மனிதனாக பூமியில் வாழும்படி வந்த நிகழ்ச்சி.*

வாசம் பண்ணுதல் *- பரிசுத்த ஆவியானவர் கிறிஸ்தவர்களுக்குள் வாசம் பண்ணுதல் அல்லது வாழுதல் போல உள்ளாக வாழுதல் (1 கொரி. 6:19, 20).*

முன்பிருந்த நிலை *- உலகம் உண்டாவதற்கு முன்பே உயிர் வாழ்ந்திருத்தல், இது தேவத்துவத்திற்கு மட்டுமே உள்ள இயல்பாகும் (பிதாவாகிய தேவன், குமாரனாகிய தேவன், மற்றும் ஆவியான வராகிய தேவன்). இயேசு மனிதராவதற்கு முன்பே இருந்திருக்கிறார். இவர் எப்போதுமே இருந்த, இருக்கின்ற இனி இருக்கப்போகின்ற நித்தியமானவர் ஆவார் (யோவா. 1:1-11ஐக் காணவும்).*

[1]வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்து யோவான் தமது நற்செய்தியைத் தொடங்குகின்றார். இவர் நித்தியமான தேவனில் இருந்து தொடங்குகின்றார். [2]“Logos என்பது பற்றி அலெக்சான்டரியாவைச் சேர்ந்த பைலோ அதிகம் கூறியிருக்கின்றார், அவரது அமைப்பு முறையில் இது தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடைப்பட்ட கொள்கையாக உள்ளது, ஆனால் இந்த Logos மாம்சமாகும் சாத்தியக் கூற்றை அவர் மறுத்தார். Logos மாம்சமாயிற்று என்று யோவான் கூறும்பொழுது, இவர் பைலோ கூறியதிலிருந்து ஒரு மாறுபட்ட Logosஐ முன் வைக்கிறார் என்பது தெளிவாகின்றது. தனது எல்லா மாபெரும் கல்வியறிவிலிருந்தும், <u>மனிதரிடை</u>யே வாசம் பண்ணும் Logos ஒன்றை மனிதரைச் செயல்படும்படி இயக்கி, மனிதர்கள் தேவனுடைய குமாரர்கள் ஆவதற்குரிய பலத்தைக் கொடுக்கும் வார்த்தை ஒன்றை முன்வைக்க முடியாத நிலையிலேயே பைலோ இருந்தார். தற்கால கிரேக்க உலகத்தில் இது ஒரு புதுப் பொருளாயிருந்தது” (Donald Guthrie, *A Shorter Life of Christ,* [Grand Rapids; Mich.: Zondervan, 1970], 73). [3]“தேவன் மனிதனுக்குள் வந்து வாசம்பண்ணும் நிகழ்ச்சியல்ல. அப்படிப்பட்டவைகள் நிறைய இருந்துள்ளன. மனிதன் தெய்வ நிலைக்கு உயர்ந்த நிகழ்ச்சியுமல்ல. தேவனை நம்பாத கூட்டத்தாரிடையே இப்படிப்பட்ட அநேக புராணக் கதைகள் உண்டு; ஆனால் தேவனும் மனித

னும் இரு இயல்புகளையும் ஒரு நபருக்குள் இணைத்த இந்த நிகழ்ச்சியானது முற்றாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாததாகவும், அற்புதமாகவும், விளக்கிக் கூறக்கூடிய சாத்தியக் கூறுகளைத் திகைப்படையச் செய்வதாகவும் இருக்கின்றது" (G. Campell Morgan, *The Crises of the Christ* [Old Tappan, N.J.: Fleming H. Revell Co., 1936], 79). [4]J.I. Packer, *Knowing God* (Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 1973), 46. [5]"ஒவ்வொன்றையும் அறிந்தவரும், இந்த அண்டத்தையும் படைத்தவருமாகிய நித்தியமானவர், ஒரு மனிதராக ஆனதோடு மட்டுமின்றி (அதற்கு முன்) ஒரு குழந்தையாகவும், அதற்கு முன் ஒரு பெண்ணின் உடலுக்குள்ளும் (கருவிலும்) இருந்தார். இந்த இழிவை நீங்கள் உணர வேண்டுமென்றால், நீங்கள் ஒரு ஓடற்ற நத்தையாகவோ அல்லது நண்டாகவோ ஆனால் எப்படியிருக்கும் என்று சிந்தித்துப் பாருங்கள்" (C.S. Lewis, *Mere Christianity*, rev. ed. [New York: Macmillan Publishing Co., 1952], 155).